SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVIII. No. 241. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 19, 1991. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 19-го ГРУДНЯ 1991 Ч. 241. РІК XCVIII.

ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Київ (ПБ УНС, Р. Руденко). — Тут у понеділок, 16-го грудня, відбулося засідання Президії Верховної Ради України. На засіданні розглянуто порядок нарад Верховної Ради, розглянуто проект закону про колективне сільське господарство та проект закону про Службу Національної Безпеки України. Вирішено подати їх на обговорення в постійні комісії, а після цього винести на розгляд парляменту.

Президія Верховної Ради ухвалила постанову про надання права Національному банкові України виступати гарантом кредитів перед іноземними банками, фінансовими та іншими міжнародними організаціями. Обговорено й прийнято рішення про внесення змін і доповнень до закону про прибутковий податок з громадян України, іноземних громадян та осіб без громадянства.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ СУД ПЕРЕГЛЯДАТИМЕ СПРАВУ І. ДЕМ'ЯНЮКА

Вашінгтон. — Засоби масової інформації повідомили в останньому часі про перегляд справи засуду Івана Дем'янюка, який, на підставі новознайдених документів в совєтських архівах, не є тією особою, тобто „Іваном Грозним" з гітлерівського табору в Треблінці.

У понеділок, 23-го грудня, Верховний апеляційний суд Ізраїля повинен розглянути не тільки внесений раніше оборонцями Дем'янюка відклик, але також нові докази його невинности. Сьогодні газети вже відкрито пишуть, що Іван Дем'янюк — не „Іван Грозний" і головний оборонець справи Дем'янюка адвокат Йорам Шефтель вимагає звільнення свого клієнта. В цій справі він виступив з відповідними аргументами на сторінках міжнародної преси, дав декілька інтерв'ю для кореспондентів радіо й телевізії і підкреслив, що всі „докази" прокуратора Міхаеля Шакеда є фальшиві. Фальшивими є також свідчення уцілілих з Треблінки, які під час розправи влаштовували театральні спектаклі, показували пальцем на підсудного „пізнавали" його особисто.

Тепер і М. Шакед був змушений погодитися, що „Іван Грозний" була людина на прізвище Іван Марченко, цілковито не подібна до Дем'янюка. Шакед все одно твердить, що Дем'янюк винний, бо він, мовляв, співпрацював з гітлерівцями, якщо не в Треблінці, то в Собіборі чи іншім таборі смерти. Шакед твердить, що він вперше знайшов прізвище І. Дем'янюка на листі гвардистів з Травників в архівах Кобленцу. Але на цій листі є також прізвище Івана Марченка.

Кореспондент газети „Ва шінгтон Пост" Джексон Діл, який недавно надрукував більший матеріял про справу І. Дем'янюка, передає також слова свого ізраїльського друга Тома Сеґеєва, який звітував в газеті „Гаарец" про хід процесу. Він каже: „Ціла судова розправа над Дем'янюком була, на мою думку, проблематична. Ми журналісти вже тоді говорили, що ця справа не може бути справедливо вирішена аж до часу упадку комуністичної системи в СССР, тому, що треба було прослідити тамошні документи".

Деякі спостерігачі кажуть, що у випадку прийняття нових доказових документів Верховним апеляційним судом, ціла справа І. Дем'янюка повинна бути переглянена. Очевидно, існує така можливість, що його звільнять з тюрми, каже Дж. Діл.

Б'ЮКЕНЕН ВИМАГАЄ, ЩОБ ЗСА ВИЗНАЛИ УКРАЇНУ І РОСІЮ

Вашінгтон. — Претендент на Білий Дім, республіканець-консерватист Патрик Б'юкенен заявив у вівторок, 17-го грудня, на пресовій конференції, що З'єднані Стейти Америки повинні негайно визнати незалежність України і Росії. „Нам не варто бути 37-ми", — сказав він, нагадавши, що до того часу, як Вашінгтон визнав Литву, це вже зробили тридцять шість держав.

„Чого чекає президент?" — запитав Б'юкенен у присутніх. Відтак він запропонував, щоб чужинецькі уряди, які хочуть мати своїх лоббістів у Вашінгтоні, внесли за це право до американської скарбниці по 1 мл. дол. Б'юкенен звернув увагу на те, що Вашінгтон кишить представниками різних урядів, передусім японцями.

Б'юкенен зупинився і на проблемах своєї виборчої кампанії. Зокрема, він сказав, що голова Національного комітету Республіканської партії Клейтон Юттер не хоче надати для нього найменшої допомоги. Отже, може статися, що Б'юкенен не буде балотуватися за списками Республіканської партії у передвиборах в Південній Дакоті 25-го лютого. До списків для голосування там покищо внесено тільки президента Буша.

Відповідаючи на запитання, чи виставить він свою кандидатуру від якоїсь третьої партії, якщо програє Бушеві на первісних виборах, Б'юкенен твердо сказав: „Ні! Я завжди підтримував на виборах республіканця, висунутого кандидатом від партії".

ДЖ. БЕЙКЕР НЕ МАВ ВЕЛИКИХ УСПІХІВ В КИРГИЗІЇ І КАЗАХСТАНІ

Москва. — Агентство Ассошієйтед Пресс, Ройтерс і ТАСС інформують, що поїздка державного секретаря ЗСА до двох колишніх совєтських республік, Киргизії і Казахстану, не була успішна. Американська делегація у переговорах з Акаром Акаєвим і Нурсултаном А. Назарбаєвим, президентами згаданих республік, натрапила на непередбачені труднощі у справі атомової зброї. Назарбаєв, обурений заявою президента Російської федерації Бориса Єльцина, що усі республіки, на території яких є розташована атомова зброя евентуально по якомусь часі її знищать, або передадуть Росії заявив Дж. Бейкерові, що Казахстан приступив до Співдружности Незалежних Держав на основі рівности і „ми знищемо нуклеарну зброю, головно стратегічні ракети тільки тоді, якщо це самі зробить Російська федерація. Ми не є ані вищі, ані нижчі", — підкреслив Назарбаєв на велике здивування Бейкера і інших супроводжаючих його осіб.

Розчарування не було б, — кажуть політичні спостерігачі і кореспонденти, — якщо б не було „запевнення" міністра оборони неіснуючого СССР Євгенія Шапошнікова, який, може навіть необережно запевнив Бейкера під час візиту з Москви, що вся атомова зброя на території колишнього СССР, стратегічна і тактична, буде перебувати під одним керівництвом і централізовано контролюватися. За словами маршала, який свого часу командував військами міністерства внутрішніх справ, процес „перевозу" нуклеарної зброї „в одне місце" та місце евентуального знищення, буде проходити без жодних ускладнень зі сторони республік на територіях яких є розміщена ця зброя.

Такі й подібні заяви людей Єльцина і головнокомандуючих „центру" без сумніву виставляють на небезпеку розпаду нового творива, тобто Співдружности Незалежних Держав, бо заяви були зроблені без ніяких узгіднень з членськими державами, які, як заявив американцям Назарбаєв, повинні мати однаковий голос у вирішуванні усіх справ при ліквідації СССР.

Як повідомляє агентство АП, Дж. Бейкер і його помічники все одно задоволені переговорами з представниками Казахстану і Киргизії, які обіцяли високим речникам ЗСА притримуватись усіх засад демократії у своєму дальшому політично-державницькому розвиткові. Назарбаєв і Акаєв пообіцяли також Бейкерові, що їхні республіки шануватимуть усі міжнародні договори у справі озброєння, людських прав, переходу до системи вільного ринку. Назарбаєв додав, покликуючись на президента України Леоніда Кравчука, що з території Казахстану не вилетить ані одна ракета і що нуклеарна зброя знаходиться під стислою контролею відповідальних спеціялістів.

„Ви хіба нас розумієте, — сказав Назарбаєв Бейкерові, — що ми не можемо дозволити собі на зверхність Російської федерації, бо на протязі історії ми вже дуже багато стратили через наше пересадне довір'я". На його думку нуклеарне розброєння повинно відноситись до всіх, а не тільки до колишніх республік СССР. „Зрештою, при зміні режиму, Росія може навіть загрожувати західним державам, якщо ви допоможете перетворити її у шпихлір атомових бомб", — заявив у подендервленні Назарбаєв, домагаючись пошанування незалежности своєї республіки.

Незалежність поволі набирає сил

Дніпропетровське (УНІАР). — У обласному військоматі формувалися команди призовників для прикордонних військ колишнього СССР, що 13-го грудня мали відїхати до Москви, Анапи та Туркменістану.

Сергій Литовченко дізнався про те, що його записано до команди 553, яка мала б відправлятися до Анапи, щойно 12-го грудня, коли він прийшов до військомату. Згоди служити за межами України С. Литовченко не давав. Капітан прикордонних військ, який приїхав за призовниками з Туркменії і не представився, сказав, що йому відомо про акт проголошення незалежности України, але він має наказ і мусить його виконати. На очах призовників, зі словами „ось вам незалежність", капітан порвав всі їхні заяви про незгоду служити за межами України.

Цією справою негайно поцікавилися відповідні військові та громадські організації. Але щойно після того, як цією справою зацікавилася преса, то керівництво військомату почало діяти. Негайно розпущено групи, які формувалися для відправи до Москви, а член Спілки Офіцерів України Сергій Медведєв заявив, що представники прикордонних округ, які приїхали з Туркменістану, не будуть мати можливостей набирати рекрутів. Тільки одна група буде відправлена до Анапи, бо там є училище прикордонних військ і ті, які поїдуть до Анапи на навчання, повернуться на територію України. Буде також відправлено групу до Латвії до училища військово-десантних військ, яка повернеться в Україну.

Передали карту підслухової апаратури

Москва. — У зв'язку із заявою амбасадора ЗСА в СССР Р. Стравса про факт передання Міжреспубліканською службою безпеки (МСБ) американській стороні технічної документації, що стосується використання підслуховуючих пристроїв в новому будинку амбасади ЗСА в Москві, МСБ повідомляє, що заява амбасадора Р. Стравса відповідає дійсності.

До останнього часу компетентні органи СССР запечатували самий факт начинення американської амбасади шпигунською апаратурою. За ініціятивою нового керівника МБС В. Бакатіна під час переговорів з Р. Стравсом було досягнуто домовлености про передання для американської сторони вичерпних відомостей про розташування підслуховуючих пристроїв у новому будинку амбасади ЗСА.

Це рішення дозволяє припинити величезні і вже невиправдані витрати американської сторони на перебудову будинку амбасади. Відомо, що для цієї мети Конгрес ЗСА змушений був виділити додаткове асигнування в сумі до 300 мл. дол.

Л. Кравчук зустрівся з Р. Ербом

Київ (ПБ УНС, Р. Р.). — У понеділок, 16-го грудня, відбулася зустріч Президента України Леоніда Кравчука зі заступником директора Міжнародного валютного фонду Річардом Д. Ербом. Під час розмови Л. Кравчук коротко поінформував його про основні напрямні фінансово-економічної політики України після створення Співдружности Незалежних Держав, відзначив ті труднощі, які постають на шляху до ринку.

Р. Д. Ерб сказав, що Міжнародний фонд і його фахівці нині активно вивчають фінансово-економічну ситуацію в Україні, готові дати консультативну допомогу в питаннях створення власної кредитно-банкової системи та введення власної валюти і формування бюджету України. Обговорювалося також питання про прийняття України до Міжнародного валютного фонду.

Протоколи про встановлення дипломатичних і консульських відносин між Болгарією і Україною підписали 13-го грудня міністри закордонних справ обох країн у Софії. С. Ганев і Анатолій Зленко були на зустрічі з президентом Болгарії Ж. Желевим і головою Ради міністрів Ф. Дімутровим.

Відправлять Літургії подяки

Філядельфія. — З Митрополичої канцелярії повідомляють, що з уваги на радість всіх українців по цілому світі з приводу досягнення незалежности України, Владика-Митрополит Стефан Сулик проголосив неділю, 29-го грудня, днем подяки Господеві за цей великий дар. В кожній парохії та місії доручається відслужити Божественну Літургію Подяки та виголосити відповідну проповідь.

Митрополит Сулик відслужить Божественну Літургію Подяки в соборі Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці у Філядельфії 29-го грудня о год. 10-ій ранку.

У СВІТІ

„КИТАЙ НІКОЛИ не втручався у внутрішні справи інших країн, але поважає волю кожного народу", — так зареагував представник міністерства закордонних справ Китайської Народної Республіки на вислід референдуму в Україні 1-го грудня. Він сказав також, що „між китайським народом і народом України завжди існувала традиційна дружба. І ми сподіваємося, що ці дружні взаємини будуть розвиватися й надалі".

ПАРЛЯМЕНТ ХОРВАТІЇ одноголосно прийняв закон, який після закінчення воєнних дій надасть статус місцевого самоврядування сербській меншині, що проживає на території республіки. Це означає, що серби дістануть політичну автономію і широкі права контролі над місцевою поліцією, судами, школами і засобами масової інформації в тих районах Хорватії, де вони становлять більшість.

ЗА ПІДРАХУНКАМИ комітету в питаннях оборони французького парляменту, війна в Перській затоці принесла для Франції прибуток в сумі 1.1 біл. дол. Франція, яка брала участь у війні в складі антиіракської коаліції, витратила на воєнні операції під час конфлікту 820 мл. дол., в той же час до скарбниці країни надійшло 1.9 біл дол. Ці фонди були одержані від Кувайту, Саудійської Арабії, Німеччини і Японії. Франція мала в районі конфлікту 9,000 вояків, 1,500 летунів і понад 40 бойових літаків.

ЗАНЕПОКОЄНА РОЗПАДОМ Совєтського Союзу і нестабільністю на Балканах, Чехо-Словаччина закликала НАТО включити Центральну і Східню Европу до нового оборонного пакту для європейського континенту. Міністер закордонних справ Чехо-Словаччини І. Дінстбір заявив, що колишні члени Варшавського Пакту є життєво важливі для підтримки європейської безпеки. Він запропонував надати східньоевропейським країнам статус спостерігачів при НАТО, а через рік—два зробити їх повними членами цієї організації.

В БІЛОРУСІ оприлюднено проект нової конституції республіки. Вона передбачає проведення місцевих і загальнореспубліканських референдумів з найважливіших питань життя. Верховна Рада буде складатися з 160 депутатів-професіоналів, тобто кількість парляментаристів зменшиться вдвічі. Нова конституція передбачає також президентську форму правління. Найвищою цінністю суспільства і держави проголошується людина. Державною мовою буде білоруська, однак усім громадянам буде забезпечено право користуватися рідною мовою.

В БЕРЛІНІ, де відбувся конгрес Міжнародної шахової федерації (ФІДЕ), оголошено, що змагання на першість світу з шахів серед чоловіків 1993 року відбудеться в Лос-Анджелесі. Призовий фонд дорівнює 5.5 мільйона швейцарських франків.

У П'ЯТНИЦЮ ВРАНЦІ, 13-го грудня, на поліційний пост в районі молдавського міста Дубосари був напад озброєних формувань так званої Придністровської республіки. Поліцiянти відповіли напасникам вогнем. Міністерство внутрішніх справ Молдави заявило, що цей випадок є провокаційною спробою зірвати переговори президента республіки Мірчі Снігура з лідерами Білорусі, України і Росії. Зі свого боку, пресове бюро Придністровської республіки заявило, що „почалося масове вторгнення молдавської поліції на територію Придністров'я". Очевидно, йдеться про виконання рішення парляменту Молдови до 10-ох днів розз'броїти придністровських гвардійців і притягнути до кримінальної відповідальности організаторів виборів і референдуму в Придністровській молдавській республіці.

Митниця не хоче перебудовуватися

Київ (ПБ УНС, Р. Руденко). — Тут в неділю, 15-го грудня, відкрилася виставка-ярмарок п'ятнадцяти провідних фірм Німеччини, Австрії, Туреччини, Єгипту та інших країн.

Відвідавши торгову залю фірми „Зовнішеекономікспорт" на Львівській Площі, кияни безпорадно розводять руками. Виставка-ярмарок згідно з пляном мала продавати товари за карбованці, але митниця при ввозі товарів з-за кордону здерла велике мито у валюті тому гості змушені і товари продавати за валюту. Погоджуються і на взаємовигідні виміни. Придбати можна медичне обладнання, побутову техніку, одяг, взуття, продукти тощо.

Щодо місцевих товарів, то вони також є, але купити їх може не кожен. На аукціоні „Благодійність" у Ленінградському районі Києва пральна машина продавалася за 1,620 карбованців, „маркери" за 45 карбованців, люстра по 410 карбованців. За здобуті фонди будуть закуплені продукти для малозабезпечених мешканців району.

„Дейлі Ньюз" продовжує кампанію за визнання незалежности України

Ню Йорк. — Багатотиражний і почитний щоденник „Дейлі Ньюз" знову помістив у числі з 15-го грудня авторську статтю Чарлза Кравтгаммера із закликом до президента З'єднаних Стейтів Америки Джорджа Буша визнати незалежність України і новостворену Співдружність Незалежних Держав. Крім того Кравтгаммер доражує Урядові ЗСА негайно вислати до республік своїх презентантів, нав'язати з ними дипломатичні зв'язки і не тримати в „мертвій", під оглядом політики, Москві 352 американських дипломатів, а в Казахстані, Білорусі і деяких інших республіках немає ані одного американського пункту, який принаймні збирав би інформації і передавав їх до Білого Дому.

Президент Дж. Буш не повинен ховатися у своєму „Городі рож", а прийняти виклик ізоляціоністів, пояснити американському народові важливість ситуації на території колишнього СССР, з'ясувати представникам обидвох палат Конгресу, що немає під сучасну

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

В ПОНЕДІЛОК, 16-го грудня, на сесії Генеральної асамблеї Організації Об'єднаних Націй відбулося голосування над резолюцією ч. 3379 з 1975 року, у якій сіонізм прирівнювався до расизму. Представництво ЗСА, яке вело кампанію за унєважнення згаданої резолюції, задоволене вислідом голосування у якому 111 держав голосували за унєважненням резолюції, 25 проти, 13 здержались і 17 були відсутні при голосуванні. За унєважнення голосував також представник України до ООН Генадій Удовенко.

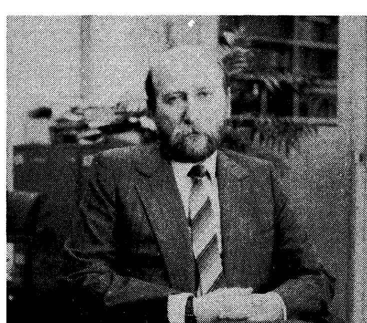
АГЕНСТВО АССОШІЄЙТЕД Пресс повідомило, що виправданого судом на Флориді Вілляма Смита „нетерпеливо очікують" в Альбукерку у стейті Ню Мексико, де Смит буде працювати в медичному центрі. Деякі з його „пацієнтів", головно жінки, плянують зустрінути його демонстраціями і протестними акціями. Багато співробітників медичного центру однак відносяться дуже спокійно до справи судового процесу В. Смита, не дивлячись на розголошену засобами масової інформації „історію" в Пам Біч, яка закінчилася судом і виправданням його з злочину. Процес дістав максимальний розголос тому, що В. Смит належить до родини Кеннеді і на процесі у характері свідка виступав сенатор Едвард Кеннеді.

АМЕРИКАНСЬКІ офіційні чинники мають великий клопіт з нелегальними емігрантами. Наприклад, як пише газета „Ню Йорк Пост", тисячі мексиканців, прибувши нелегально до Ню Йорку, живуть поголовно у пивницях залишених будинків, працюють нелегально по 10-12 годин на добу, щоб переслати своїм родинам у Мехіко гроші на прожиття. В ці передріздвяні дні мексиканці мерзнуть на вулицях міста, продають квіти й інші дрібні товари отримані від власників крамниць. В цьому їм перешкоджають поліція і хулігани, які не тільки крадуть товари, але й відбирають від них зароблені гроші. Закон з 1986 року, на підставі якого амнестовано понад три міл. нелегальних емігрантів, дає їм надію, що колись Білий Дім вийде з подібним рішенням і вони (мексиканці) зможуть залишитися в цій країні.

„ПЕРЕМОГТИ ЙОГО тепер майже неможливо", — заявив Патрик Б'юкенен, відповідаючи на питання кореспондентів, які його вигляди проти президента Джорджа Буша. Не зважаючи на популярність теперішнього Президента ЗСА, засоби масової інформації зацікавлені передвиборною кампанією усіх кандидатів в Ню Гемшир і хочуть бути свідками того, як консервативний публіцист і колюмніст та телевізійний коментатор кине виклик президентові Дж. Бушеві. Сам Б'юкенен реаліст і свідомий того, що його вигляди дуже малі.

РЕСПУБЛІКАНЦІ, які творять більшість в стейтовому сенаті в Олбані, виступили проти пропонованого губернатором Марію Квомо бюджету і не зважали навіть на те, що прийняття цього становища є губернатором дуже потрібне для оформлення ним документів зголошення своєї кандидатури на президента від Демократичної партії, реченець якого вигасає 25-го грудня. Квомо зі своєї сторони і, очевидно, його прихильники, заатакували гостро лідерів республіканської більшости, що вони керувалися політичними, а не фінансовими та господарськими мотивами при вирішуванні цієї справи.

Українці в Польщі організуються

І. Хранюк розповідає в редакції „Свободи" про фундацію в Польщі.

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Г. Колесса). — У справі активного поширення української національної культури важливу ролю відіграють українські культурні фундації в діяспорі. Недавно у Варшаві була заснована така фундація з метою підтримки суспільної та культурної активности української громади в Польщі, як також представлення нашої культури широкому польському суспільству.

З цією метою Управа фундації уповноважила відповідального за мистецьку секцію Ігоря Хранюка прибути до ЗСА для встановлення контактів організації з українською діяспорою та розвитку спільної діяльности. І ось наш гість, артист Варшавської філармонії, активний український музичний діяч, прибув до редакції з бажанням поділитися прецікавими конкретними плянами, цілком можливими, на його думку, до здійснення.

— Наша Фундація Української Культури в Польщі, президентом якої є проф. Михайло Лесів, має осідок у Варшаві і складається з торговельного бюра „Укрімекс" та двох відділів-філій у Перемишлі та Холмі. Її ціллю є розвиток економічно-торговельної діяльности для створення фондів з метою всебічної підтримки українських домівок, видавництв, гуртків, створення кредитівок та стипендійного фонду для студіюючої української молоді. ФУКП плянує відігравати ролю торговельного посередника в економічному обміні між Польщею та Україною, а також опінювати важливі економічні контракти. Важ-

(Закінчення на стор. 3)

„ГОЛОДНИЙ" ОБІД

Ню Йорк. — Місцевий 64-ий Відділ СУА влаштовує „голодний" обід з програмою, дохід з якого призначений на підтримку київського проекту МАМА-86, який працює в рамках програми „Зеленого світу" для допомоги дітям-жертвам Чорнобиля. Обід відбудеться в неділю, 22-го грудня, о год. 2-ій по полудні в Пластовій Домівці, 144 Друга авеню. Вступ — 10 дол.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Справедливість для Хорватії і Словенії

Як тільки Хорватія і Словенія проголосили свою державну незалежність не цілих два місяці тому — Німеччина й Італія були схильні визнати їхню самостійність. Телефон з Білого Дому зупинив їх у виконанні тієї своєї постанови. 15-тичленна Европейська економічна спільнота взялася за посередництво в юґославській громадянській війні, але всі проголошувані перемир'я кінчалися новими воєнними діями, бо сербські генерали діяли на власну руку, змагаючи до збереження державної єдности Юґославії — під фактичним верховодством Сербії. Не помогло й проголошення економічних санкцій супроти всіх членських країн Юґославії. Останнім засобом має бути вислання до Юґославії збройного з'єднання, в складі якого є формації кількох членських держав ООН. Про все те була своєчасно мова на сторінках ,,Свободи'' з коментарями на цьому місці. У тих коментарях підкреслювано схожість сербського імперіялізму з російським, царським і комуністичним, та грубу помилку політики ЗСА, які у підході до Юґославії так само підтримували сербський ,,центр", як ще донедавна підтримували совєтський ,,центр" під верховодством Ґорбачова.

,,До часу дзбанок воду носить" у минулому тижні Німеччина офіційно заявила, що вона проголосить визнання державности двох вищеназваних балканських народів — без уваги на становище Европейської спільноти. Воно заскочило Вашінґтон та Генеральний Секретаріят ООН, як теж інші членські країни Економічної спільноти, особливо Францію й Британію. Острах, що визнання державної незалежности Хорватії і Словенії посилить війну в Юґославії — нелогічний і неоправданий. Навпаки, велику частину вини у розпутанні тамошньої війни була заява державного секретаря Джеймса Бейкера під час його коротких відвідин у Юґославії, що — мовляв — Америка не визнає самостійности Хорватії і Словенії. Сербія і її генерали добачили у цій заяві підтримку їхнього централістичного імперіялістичного становища. Помилка американської закордонної політики супроти Юґославії і її складових частин у закорінена у цьому, що керівні американські чинники просто не знали історії сербського, хорватського і словенського народів. Стосування до живих народів мертвої доктрини, що безпека народів залежить від збереження територіяльно-політичного ,,статус кво", — мусіло довести до такого жалюгідного наслідку, як воно сталося в Юґославії. Німецькі й італійські політики й державні мужі краще знають історію й географію і не забули сербського комуністичного ватажка Йосіфа Броз-Тіта, який схопив і розстріляв хорватського лідера патріотичних ,,четніків'', які також воювали проти Гітлера. Сучасна з'єднана Німеччина нараховує 90 мільйонів народу і хоч її збройну силу обмежено, її могутній промисел та ввесь людський і продукційний потенціял такий, що рішення Німеччини з таким лідером, як Гельмут Коль, мусіло проходолити гарячих звеличників центрів. Захід — з Америкою, Канадою і Західньою Европою, — вже вирікся ролі протекторів совєтського центру. Тепер під натиском Німеччини, за якою підуть інші країни Европейської економічної спільноти, перестануть підтримувати анахронічну концепцію єдиної і неподільної Юґославії.

Український народ мудро повівся, що визнав державність Хорватії і Словенії. Коли Німеччина офіційно визнає державність Хорватії і Словенії — сербські генерали стануть перед перспективою зудару не тільки з отими двома малими країнами й народами, але й із 90 мільйоновою Німеччиною.

Це найбільш правильний і доцільний спосіб, щоб завести мир на Балкані. Ніхто не поверне вже життя тисячам осіб, які згинули у цій безглуздій війні, але поруйновані міста й села у Хорватії і Словенії можна буде без надмірного зусилля відбудувати. І коли стабілізується ситуація у вільній та ні від кого незалежній Хорватії і Словенії — то звеличуватимуть там поляглих вояків і загинулих цивільних громадян, як жертви, які своєю кров'ю закріпили державність країни. Це ще одна історична лекція, що не вільно нехтувати право самовизначення народів, як і, що минулися часи, коли багнетами, танками й гарматами можна було поневолювати вольні народи.

Микола Руденко

ПОПЕЛЮШКА ВІДКРИВАЄ ОБЛИЧЧЯ

II

Куди б не пішов, з ким би не зустрівся — тільки чуєш про наслідки референдуму та про вибори президента. Щодо наслідків референдуму — тут панує повна одностайність, такого ніхто не чекав. Ну 70 відсотків, ну 80, але щоб 90 з гаком — та звідки ж їм взятися? Як з цих наслідків не дивуватися Бушеві, коли ми самі з себе дивуємося! Навіть дві третини військ (по суті окупаційних) проголосували за українську незалежність. І навіть Чорноморська фльота. А щойно почув, один з військових кораблів підняв синьожовтий прапор. На прохання капітана його тимчасово зняли до прийняття присяги на вірність Україні.

Та куди менше одностайности, коли заходить мова про вибори президента. Мені й таке доводилося чути.

— Референдум виграли, а президентські вибори програли. Знов перемогли комуністи на чолі з Кравчуком.

Зовсім інакше думають з цього приводу учорашні кандидати на пост президента. Набагато раніше, ніж закінчився виборчий маратон, усі вони розуміли, що переможе Кравчук. І все ж їхня енергія не лише не падала, а наростала, вони усвідомлювали, що програвши президентське крісло, виграють Україну. Кращої форми боротьби за піднесення національної свідомости, ніж оці аґітаційні поїздки по Україні семи добірних, винятково енерґійних команд, не могло бути. Все тут відбувалося так пристрасно, так дохідливо, що нікого не лишило байдужим. І навіть те, що кандидатів було аж семеро, відіграло надзвичайно позитивну ролю, адже ж виборча програма в них майже різнилася — усі вони аґітували за вихід України із фальшивого, антинародного Союзу. Або, як висловився один дядько: ,,із Радянського Несоюзу".

І тільки Ґорбачов, наперекір очевидності, намагається переконати українців, що вони проголосували за Союз. Мовляв, народ наш одурманили сепаратисти. І взагалі оті сепаратисти невірно витлумачують, чого він хотів. Він, на думку Ґорбачова, хоче жити в єдиній державі, яка, мов із дитячих кубиків, складається із суверенних держав. А на вершині цієї піраміди стоїть ніким не обраний компартійний висуванець Ґорбачов. Він давно вже втратив навіть умовний мандат президента. Адже ж його обрала Верховна Рада, яка на вимогу народу сама себе ліквідувала. Сумно похитують головами вчорашні громадяни вчорашнього Несоюзу.

— Жалко Міхаїла Сергійовича. Він цілком втратив розуміння реальності. Усе, що він говорить, пролітає мимо. Його неможливо слухати. Інколи здається, що в нього негаразд із психікою. Пора б йому на заслужений відпочинок.

Щодо Леоніда Кравчука, то йому притаманне активне сприйняття реальности. Він уміє тримати пальці на пульсі плянети. Як відомо, я виступав за обрання президентом України голови УРП Левка Лук'яненка. Саме його я й хочу процитувати з приводу завершення президентських виборів. Левко сказав:

— Український народ покищо не готовий до більшого радикалізму, ніж той, котрим володіє Леонід Кравчук. Він є Президентом перехідного періоду й цілком відповідає цій ролі. Від імені Української Республіканської Партії, вітаю його з перемогою. Закликаю всіх українців згуртуватися довкола жовтоблакитного прапора й нашого законно обраного Президента.

Так само вітали Кравчука всі його вчорашні суперники. Керівництво Руху оголосило, що сьогодні майже не лишилося політичних розбіжностей в діяльності Леоніда Кравчука й провідників цієї велелюдної організації. Та коли ці заяви дехто намагався витлумачити як зникнення — опозиції — хтось із Народної Ради (здається, Чорновіл) рішуче заперечив:

— Неправда! Опозиція є і завжди буде. Без опозиції ми втратимо свободу.

У дивовижний час ми живемо: не встиг я завершити попереднього абзацу, як відбулась нова подія, котра сколихнула світ. Вдома її ще не встигли ні зрозуміти, ні обговорити, як з американського Білого Дому долинули схвальні відгуки. І навіть більше, ніж схвальні. Кажу про зустріч керівних трьох слов'янських республік, котрі в 1922 році були засновниками Совєтського Союзу — України, Білорусі та Росії. На цей раз вони зібралися в Біловезькій Пущі, аби денонсувати той гіркопомний договір і тим увірвати агонію найкривавішої в світі імперії. Безумовно, Міхаїл Ґорбачов запротестував, та це також агонія — в даному разі моральна. Пора в нього відібрати іграшку, котра становить шосту частину земної кулі, бо він її вже зовсім доламує. Дійшло майже до голоду — куди ж далі?

Не буду описувати подробиць біловезької зустрічі — подробиць, котрі вже встигли облетіти світ. Не в цьому бачу своє завдання. Розповім про тривогу, яку викликало на Україні підписання Кравчуком якоїсь незрозумілої угоди з Росією. Прес-конференція Кравчука в Києві пройшла доволі бурхливо — Президентові кидали ущіпливі, а часом і нетактовні запитання й репліки. Всі вже зрозуміли, що Кравчук — людина терпима, незлостива, з ним можна й не церемонитись. А він, здається, навіть полюблює гострі ситуації — особливо тоді, коли їх створюють безвусі юнаки. Щось є в ньому від розумного, — врівноваже-

(Закінчення на стор. 3)

Петро Часто

,,Вечір св. о. Николая"

Коли доля відривала нас від любих Карпат, то це було таким тяжким випробуванням, що до свідомости не доходила ні щирість розрад і порад, ні унікальність подарунків, якими найближчі ужгородські друзі хотіли втишити біль нашого прощання з рідним краєм. Етнограф Михайло Сирохман, глибокий знавець народної архітектури, приніс цілий альбом великоформатових фотографій дерев'яних церков Закарпаття. Лікарська родина Данків великодушно передала нам один твір геніяльного мистця, засновника закарпатської школи живопису Йосифа Бокшая. А Василь Федак, восьмидесятирічна людина з дивовижно молодою душею, історик-енциклопедист закарпатського спорту, котрого мадяри переслідували за його україномовні спортові репортажі, а відтак сталіністи на десять літ запроторили в сибірські табори, подарував мені пожовклий від часу зошит — рукопис невеликої п'єси ,,Вечір святого о. Николая".

Потім усе так склалося, що не було часу прочитати цей зошит, та й, правду кажучи, я не чекав від тієї п'єси якоїсь особливої літературно - драматургічної оригінальности. Цінність її полягала в іншому: все в тому зошиті, від першої до останньої букви, написала рука видатного закарпатоукраїнського політичного, релігійного і освітнього діяча, першого президента Карпатської України Августина Волошина. Дата на зошиті також позначена його рукою: 1929 рік.

Не знаю, чи міг святий Миколай зробити мені більшу приємність, ніж та, що я її мав, читаючи п'єсу.

Дія діється, як пише автор, ,,в руському селі", тобто, теперішньою мовою, — в українському. Дійові особи: господар Василь, його жінка Анна, їхня 6-річна донька Марійка, служниця Гафа і злодій.

Отже, в першій яві мала Марійка розпитує тата про життя святого Николая, його служіння Богови і людям, і їхня тиха і проста розмова так вражає своєю правдивістю, душевною чистотою, безмежною вірою в Божу присутність серед нас, що не можна не подумати: Господи, поверни ці якості нашому народові, адже ж колись вони панували в кожній хаті — від найбагатшої до найбіднішої!

Закінчується ява тим, що господар з дружиною йдуть до сусіда, щоб поздоровити його з іменинами, бо має ім'я Николай, малу ж Марійку лишають на служницю Гафу. А та, приспавши дитину, й собі вискакує з хати.

Тим часом через вікно до хати дістається злодій. Шукаючи грошей, він нервує і випускає щось із рук. Марійка прокидається і її очі засвічуються від великої радости — вона бачить перед собою святого Николая! Шокований злодій не знає, що має чинити. Він уже нічого не хоче, тільки чим скорше втікти з хати, одначе Марійка не пускає, бо їй ходить не лиш про подарунок для неї самої — вона просить, аби ,,святий Николай" не обминув її однокласника, Федора Гаврана, бо той хоч ,,мало злий, зато й пан учитель казали, що святий Николай не принесе йому дарунків. Але няньо вичитали з книжки, що Ви не лиш добрих людей любите, але й злих, єсли хотять поліпшитися..."

Таким чином, злодій опиняється перед судом власної совісти, яка в цю мить мусить зробити свій доконечний вибір. І він, бандит з великої дороги, стоячи тепер перед цим янголятком, раптом прозріває для однієї з найглибших християнських істин і повторює її уже як своє власне переконання, з якого, очевидно, почнеться спасіння його душі: ,,Ти добра дівчинка! Не свобідно другого судити, судити маємо лиш гріх, а не самого грішника..."

Здивована Марійка бачить, як з його очей котяться сльози, і на цей її подив він відповідає: ,,Щасливий той грішник, котрий стрітиться з людьми милосердного серця".

Злодій залишає те, що хотів вкрасти і йде з хати. Мала Марійка від пережитого хвилювання не може заснути. Вертається Гафа, а невдовзі й няньо з мамою. Вони бачать, що тут щось сталося. Дівчинка розповідає про прихід святого Николая і господар, який усе відразу зрозумів, слухаючи свою дитину, настроює своє серце на тон її золотого серденька й починає підтакувати: мовляв, се дійсно був святий Николай.

Я читав не одну річ Августина Волошина. Він був вроджений провідник свого народу і, як мало хто в новітній українській історії, зумів органічно поєднати в своїй діяльності Церкву і національну політику. Він був батьком державного відродження Карпатської України. Сьогодні, після успішного першогрудневого загальноукраїнського референдуму, після того, як українці Закарпаття 90 відсотками голосів потвердили українську державну незалежність, варто згадати 1939 рік і ці безсмертні Волошинові слова: ,,Солодкий мій народе! Вже з перших вислідів голосування бачив я щирі прояви Твоєї любови до тої великої Нації, з котрої Ти походиш. З великою утіхою, з невимовною радістю бачу, що Ти не є вже тим пониженим рабом, тим нещасним рутеном, яким Тебе колись з презирством прозивали чужі пани, але що Ти є сином великої Нації святого Володимира Великого і Ярослава Мудрого, що були першими основоположни-

(Закінчення на стор. 3)

М. Мельник

СУҐЕСТІЇ ВІДНОСНО ПЕРЕХОДУ ДО ВІЛЬНОГО РИНКУ

I

Коли залишити на боці сільське господарство України як окрему тему, тоді залишаються наступні найбільш пекучі проблеми у зв'язку з переходом України до вільних ринків: швидкість, з якою запроваджувати економічні реформи; грошова реформа, бюджетні дефіцити та інфляція; та організаційно технічні проблеми приватизації більших підприємств.

Надто багато людей радить з реформами не поспішати. Та ті поради не є основані на ніякому серйозному економічному арґументі. Немає найменшого сумніву, що скоріше чи пізніше реформа спричинить безробіття і найбільш основну зміну в структурі цін і платень. Цього виминути не можна і повільність у запровадженні реформ нічого в тому не допоможе.

Коли ціла економія іде приспішеним темпом до банкрутства, тоді дрібні і поступові реформи того походу в пропасть не затримають. Основне питання тут таке: яким чином затримати падіння продукції і повернути економію на дорогу росту? Поступок впровадження реформ напевно в тому не допоможе. Треба бути наївним, щоб вірити, що в тій тяжко хворій економії можна поправити плянування, виконання плянів в індустрії, сільському господарстві і торгівлі як теж і затримати інфляцію, щоб в такий спосіб дозволити на поступовий перехід до вільних ринків.

Реформи треба впроваджувати скоро і в масовий спосіб. Перша річ, що ВерховнаРада України повинна зробити, і то чимскоріше, це не тільки ухвалити закони про приватну власність, але й прийняти закони, які влегшили б торгівлю землею і будинками. Вона теж повинна б ухвалити чимскоріше резолюцію про приватизацію всіх банків і підприємств. Практична праця над тією приватизацією потриває якийсь час, бо це справа не така проста, та люди повинні знати про довгореченцеві наміри Уряду в ділянці економічної політики.

Після тих основних кроків, найважливішою проблемою є грошова реформа. Завданням грошової релітики і грошової політики було б втримати ріст цін принаймні на такому рівні як ріст цін в індустрійних країнах світу. За останніх кілька літ ціни на споживчі товари у Франції, Німеччині, Японії і Америці зросли між 2 і 6 відс. на рік. Варто б теж втримати відсотки на довгореченцеві позики на рівні біля 8 відс. Того роду приблизна стабільність цін і відсотків допомогла б у вирішальний спосіб у стабілізації цін і платень, вона підняла б довір'я вкладачів капіталу, як теж і довір'я підприємців і консументів.

Правдива грошова реформа може бути поштовхом для того роду стабілізації тих економічних підойм, та вона сама не дасть бажаних наслідків без поміркованої фінансової політики Уряду. Найбільшою проблемою тут, це видатки на субвенції для дефіцитних підприємств, на охорону здоров'я і на різного роду соціяльні забезпечення, в тому й платні для безробітних. На жаль, надто багато політиків обіцяють золоті гори різним соціяльним групам, щоб таким чином втримати популярність в масах або для своєї партії, або для себе особисто. Нерідко обіцянки ті є виповнені не з вищих податків чи, в найгіршому випадку, з державних позик, а за допомогою друку грошей, цебто інфляції. Такі короткореченцеві дрошові і фінансові маніпуляції не приносять так багато шкоди в стабільних економіях. Для української економії наслідки того роду політики були б незвичайно шкідливі.

На щастя, принаймні деякі українські провідники чим раз частіше починають говорити про скорий випуск гривні і це є добре. Та як зробити виміну рублів (карбованців) на гривні, щоб та виміна зменшила кількість грошей в економії і зламала інфляційну спіраль?

Виміна, скажімо, десять чи скільки рублів на одну гривню для всіх громадян була б економічно ефективною, та вона викликала б революцію. Та все таки щось подібного можна зробити. Наприклад можна припустити, що приватні особи, які мають більшу кількість грошей, мабуть з тих доходів ніяких податків не платили, і тому є певне виправдання для того, щоб ті податки зібрати за допомогою менше корисної виміни грошей для багатих людей.

Можна б зробити ще одну річ. Певну кількість гривень можна б виміняти зараз. Решта рублів залишилася б в банках чи на книжках і гроші ті можна б вимінювати поступово. Ця метода теж причинилася б до того, щоб позбутись інфляції. Та коли вже нові гроші будуть в циркуляції, тоді бюджетні видатки варто б покривати або з податків, або, в найгіршому випадку, із податків, із державних позичок, а не за допомогою фабрики грошей.

Закінчення буде.

Людмила Почтар

З ПРОЩЕЮ ДО РІДНОГО КРАЮ

II

Розповідали про свою працю, свої мрії. Показали тимчасову, але гарно образами й вишивками прикрашену каплицю. Під час коротенької відправи, зокрема, коли о. Наконечний вітав і подивляв їх та говорив про нашу місію, — в багатьох котилися сльози. Їхня відданість і любов до Церкви були наявні без слів. Не могла я не завважити, якими мозолистими й порепаними, з покрученими пальцями, були їхні руки. Багато жінок були босі. Вони до нікого не мають претенсій, вони тільки спокійно хочуть молитися у власному й власними руками збудованому храмі...

З поблизької школи прибігає трохи дітвори. Отець обдаровує їх образочками, які вони побожно цілують. Наші туристи теж зворушені, дехто фотографує, дехто шукає щось у торбинці.

На відстані якогось ,,бльоку" чи двох височіє гарна церква. Молодичка біля мене пояснює, що її ,,віддано" греко-католицькій громаді, бо село поділене. Жартома завважую, що так близько і чи не будуть після Богослужень ,,через перелаз" доводити одні одним свою правоту або сваритися. На це вона спокійно відповідає: ,,Як матимемо свій храм, сваритися не буде за що. І, може, за якийсь час навіть почнемо мирно зустрічатися, якщо ще не всміхатися до себе. А дотепер було всякого"... Провідники нас підганяють, бо маємо ще велику програму, але важко розставатися із цими щирими, простими, працьовитими й побожними людьми.

Наступна зупинка — семінарія УАПЦ в селі Брюховичі. Наскільки я зрозуміла — це відпочинкова літня оселя, яку семінарія винаймає на післясезонний час. Семінаристів понад 150 молодих людей з цілої України. Наповняють по вінця викладову залю, а коли співають — стіни її дрижать. Серце радується — це ж наші майбутні священики! Отець Іван знайомить їх нашою місією, а ми слухаємо про їхні потреби та труднощі. Брак відповідного приміщення, підручників, все треба робити самотужки. І закиди в бік ,,властьімущих": не дають, не пускають, не дозволяють, перешкоджають...

Відокремленим і відмінним було наше переживання у Почаївській Лаврі, але долучую його на цьому місці через ,,хронологічність". Їздили ми до Почаєва автобусом зі Львова, у суботу, 14-го вересня. Знаючи, що монастир офіційно належить до УПЦ під московським патріярхом, ми спочатку почувалися не зовсім ,,вдома" і поводилися дещо обережніше. На стінах бачили залишки летючок проти автокефалії, сепатистів-самостійників і т. п. Стримано зустріли монастирських зверхників та мовчки ходили за світським провідником по церквам і печерам Лаври. Яке ж було наше здивування, коли ті ,,зверхники" (називаю так, бо зовсім не орієнтуюся в чернечих санах і не схопила імен, а, може так і краще?) запрошують нас на трапезу до однієї невеликої, але привітної залі. А вже зовсім розгубилися ми з несподіванки, коли почули привіт ,,Слава Україні!". І усміхнений ієромонах(?) чистою українською мовою повідомляє, що ,,ми відійшли від Москви, тепер і Україна і Українська Церква незалежні!"

На чиєсь питання, як сталося, що недавно до Лаври не допущено Патріярха Мстислава, відповідь: все змінилося! Нема вже того єпископа. Оповідає, яким тягарем було жити під московською зверхністю, бож монастир має свої закони послушенства, і як добре тепер почуватися звільненим від того тягару... Навіть каже, що вже є спроби об'єднатися з автокефалістами в Києві: ,,бож ми діти одного народу і віра наша та сама".

Наші серця наповняються такою радістю, яку неможливо описати. З приємністю розділяємо багату трапезу... Чи так сталося, — тобто наступило поєднання, нам ще невідомо. Дехто дивиться на це скептично, бо різні церковні устави деколи стоять на перешкоді добрим замірам... І щире бажання не завжди здійснюється. Проте, ці хвилини несподіваного піднесення надовго залишаться у нашій пам'яті...

У неділю, 15-го вересня, йдемо на Богослуження до УАПЦеркви Успіння Божої Матері у Львові. З настоятелем — знайомим нам уже о. Ігорем — і з місцевими священиками співслужить і наш о. Іван. Церква дійсно заповнена вщерть. Співають усі вірні, і то з великим запалом. Нас зустрічають і проводять на почесні місця. Церква дуже гарно прикрашена, багато вишивок, все в блакитному кольорі. В проповіді о. Іван наголошує християнську любов та всепрощення. На закінчення нас вітають, діти співають, деклямують релігійні й патріотичні вірші, обдаровують нас квітами. Ми зворушені, піднесені й трохи розгублені... На подвір'ї нас обступають люди і за кілька секунд наперебій розказують про свої кривди й переслідування. Вони оправдано обурені, але це якось так суперечить нашому настроєві, що ми відмовляємося від цих голосних дискусій та дискретно відступаємо до трамвайної зупинки... В обіймах з радістю журба ...

Цього ж дня від'їжджаємо зі Львова до Івано-Франківського, а наступного оглядаємо місто та відвідуємо УАПЦеркву св. Покрови, де нас зустрічає Архиєпископ Андрій. Ще однією зворушливою зустріччю з православною громадою була зустріч у селі Голосків на Івано-Франківщині. Про наші відвідини вони знали, бо їхній настоятель о. Лепко вже кількратно зустрічався з о. Іваном у Франківському. Він супроводив наш автобус до того села по дорозі в Косів. Хоч був робочий день — ціле село (понад 300 осіб) з прапорами, хоругвами, квітами, хлібом і сіллю і вишиваними рушниками вийшло нам на зустріч. Після Молебня до Матері Божої у тимчасовій каплиці та оглядин напівскінченого нового храму св. Миколая поспішаємо до далеченько залишеного автобуса, хоч нас ще ніяк не хочуть відпустити. Коли ж їм це не вдається, то переганяють нас і вже гостять доброю кавою в порцелянових горнятках і домашнім печивом біля дверей автобусу. Не зважаючи на майже слізні прохання побути з ними, автобус рушає з місця. Прощаємось помахом рук, хоч якісь бабці ще біжать за автобусом і щось кричать. Тиснуться сльози, але ми вже вичерпані фізично й емоційно...

За пару годин зупиняємося біля дуже гарної УАПЦеркви св. Івана Хрестителя в Косові. Нас тут раніше теж чекали, але ми спізнилися. Настоятель о. Близнюк мусів від'їхати, зустрічає його дружина, о. Юрій Павличко та кілька парафіян. Оглядаємо всередині цю пречудову церкву. Різьблені панікадила, іконостас, багато вишивок, килимів. Довго не затримуємось, бо й так вже спізнені з програмою.

Продовження буде.

Свято у Фініксі

Як крила птахові, свобода необхідна всім народам.

На Землі живе дуже багато різних народів і всі вони прагнуть жити по-людському, не знати жахів кривавих війн, тим більше атомового пекла.

Та історія людства свідчить, що у всі часи були держави, котрі завойовали життєвий простір ціною знищення інших народів. Проте приходив неминучий кінець і наймогутнішим завойовникам, бо влада, яка трималася на свавіллі,крив в собі від початку власну загибель.

Вістка, що народ України проголосив свою незалежність, блискавкою облетіла Фінікс, столицю стейту Аріозна. Українці діяспори зібралися в клюбі СУМ щоб привітати один одного та весь народ.

У святково прибраній залі СУМ зібралася велика громада української діяспори. Присутні стоячи вшанували хвилинною мовчанням всіх, хто поліг за визволення України.

Священики разом з людьми помолилися Всевишньому Богові, дякуючи, що допоміг здобути перемогу над силами зла.

Свято відкрив Я. Россола, що очолює у Фініксі ООЧСУ. Він привітав присутніх і сказав, що для нього особисто і для всіх українців проголошення незалежности України є найщасливішим днем у його житті, і що він, після довгої розлуки зі Львовом, був неймовірно щасливий бачити на його ратуші синьо-жовтий стяг своєї Батьківщини.

Інж. Мирон Гриневич привітав весь український народ і зазначив, що проголошення незалежности і результат референдуму, — це перемога всього українського народу, а не партій, саме народ вирішив бути йому чи не бути під диктатурою імперської сваволі Москви. Мирон Гриневич закликав всіх українців діяспори і весь народ України до єдности, не зважаючи на різні віровизнання чи приналежність до тієї чи іншої партії. Тільки єдність народу в боротьбі за побудову вільного життя принесе бажані плоди всім і кожному.

На святковому вечері виступила зі своїми творами поетеса Галина Маняко. Вона сказала, що Україну будувати треба починати від себе. Зараз потрібна висока організованість і свідомість, постійна пильність, бо вона є запорукою свободи. Нам потрібна армія і органи української державної безпеки, які не допустили б повторення 20-их років нашого століття, коли УНР загарбали большевицькі орди, за що вона заплатила мільйонами своїх жертв та жахом Чорнобиля.

Поетеса прочитала свої вірші „Україні" і „Молитва", які присутні нагородили вдячними оплесками.

На вечорі українців привітала також прогресивний діяч Америки, адвокат Пейшенс Гантворк, яка разом зі своїм чоловіком, адвокатом Джеймсом Гантворком, постійно виступає в пресі і по радіо в обороні України. Вона побажала українському народові великих звершень на шляху відбудови своєї державности і свободи на всі прийдешні часи.

До пізнього вечора у СУМ лунали чудесні українські народні пісні і кожен був серцем і душею з нашою дорогою прекрасною Україною, що завжди вміла вирощувати жито і пшеницю для всіх людей, що ще в давні часи будувала величні храми, плекала культуру, народні звичаї, мала своє самобутнє мистецтво, свою солов'їну мову і пісню.

То ж шлемо своє привітання в Україну і співаємо Многая літа рідному народові!

Г. Верес

Попелюшка...

(Закінчення зі стор. 2)

ного директора школи. Це спрощує відносини з ним, робить їх вільними, невимушеними.

Найгостріші запитання стосувалися такого питання: чи не втратить Україна власного суверенітету в цьому новому союзі з Росією? Побоювання, звичайно, не безпідставні. Дружити з Росією — однаково, що цілуватися з ведмедем і страшно, й не солодко. Більшість учасників пресової конференції воліла б уникнути ризикованої ситуації. Кравчукові, поперше, належало довести, що її неможливо уникнути, а, подруге, показати, що в даному разі небезпеки практично не існує.

Зупинимося на першому питанні: чому не можна уникнути державних, економічних та політичних пріоритетів у відносинах з Росією? Адже нас готові визнати найповажніші країни світу. Але ж визнання — це справа ідеальна, до матеріяльного обміну з цивілізованим світом ми не готові. Тут потрібні роки і роки, а жити треба вже сьогодні. Отже, ринкові відносини в широкому розумінні у нас покищо можливі тільки з колишніми совєтськими республіками і головним чином з Росією. Та й промисловість сформована так, що лише 20 відсотків українських підприємств володіють завершеним виробничим циклом. Решта отримує деталі чи напівфабрикати з різних кінців колишнього Совєтського Союзу. Увірвати економічні відносини з Росією — це означало б повернути наш народ майже до стану дикости — тобто, починати цивілізований спосіб життя від нуля. Те ж саме, звичайно, стосується Росії. Отож, ми пов'язані долею значно міцніше, ніж нам би того хотілося.

Друге питання: чому біловезький варіянт Співдружности позбавлений небезпеки закабалення? Тому, що він є клясичною формою конфедерації, а не гибридом конфедерації з федерацією, як того домагається Горбачов. Передовсім належить сказати, що такий гибрид взагалі неможливий, як на вербі не можна виростити груш. Верба залишиться вербою, а конфедеративні риси дуже швидко будуть витіснені федеративними — і знову отримаємо тоталітарну державу.

Цього, як видно, не бажає також російський народ, життя навчило, яка потвора виростає на тоталітарних підвалинах.

Живучи в Америці, я так багато писав про докорінну різницю поміж федерацією й конфедерацією, що мені б не хотілося повторюватись. Уже тоді я добре розумів, що Україна вимушена буде вступити в конфедеративні відносини з Росією та іншими республіками і якщо я на той час не бачив у цьому біди, то, звісна річ, не бачу й сьогодні. Участь в конфедерації можлива лише за умов стовідсоткової незалежности. В цьому разі незалежні держави вступають у добровільне партнерство на підставі якихось окремих інтересів, котрі виглядають для них вельми важливими. Тож не випадково до Біловезької Співдружности відразу ж приєдналася Вірменія, а на підході Казахстан. Та й не тільки вони.

Горбачов зі своїми централізаторами якось іще пручається, та доведеться бідоласі вирушити на пенсію. Якщо він утримається від агресивних кроків, нащадки пробачать йому суто людські слабості — і згодом він увійде в історію як один із найвизначніших діячів ХХ століття. Врозуми його, Боже!

Тим часом наша улюблена Попелюшка приміряє святкові коралі — настав її зоряний час.

ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати:

United Ukrainian American Relief Committee

1319 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141

„Блаженні милостиві..."

Того дня небо над Києвом було затягнуте дощовими хмарами. Сонце ледьледь проривалось крізь сіру пелену. А в заводській їдальні, що по вулиці Червоноармійській, було, як ніколи затишно, світло і тепло. Затишно від чуйності господарів, світло від посмішки присутніх, тепло від доброти і щирості тих, хто організував тут свято для старих самітніх людей. Всеукраїнське Православне Братство святого апостола Андрія Первозванного та Жіноча громада Народного Руху України об'єднали свої зусилля не тільки в духовно-просвітницькій роботі, в допомозі відродженню Української Автокефальної Православної Церкви, а також взяли на себе одну з найблагородніших християнських місій — опікуватися над самотніми і старими людьми.

У своєму інтерв'ю українському радіо завідуюча сектором милосердя Жіночої Громади Руху Тетяна Грінченко сказала: „Створити таке свято для найбідніших людей в наш важкий і наповнений гіркотою час було дуже важко. Люди не звикли, що їм хтось хоче подарувати радість, і вони з осторогою сприймають це. Але коли переконуються, що ми прийшли до них з добром і хочемо їм допомогти, то дуже і дуже радіють. І дай, Боже, нам можливості творити це милосердя, щоб допомогти немічним і старим сиротам пережити цю нелегку зиму, не залишитись наодинці зі старістю і хворобами. І обов'язково дати їм віру в те, що є люди на білому світі, які хвилюються за них і прагнуть подарувати їм хоч крихту доброти і ласки в наш жорстокий час".

Біленькі скатертини, осінні квіти на обідніх столах — навіть це вже розчулило стареньких, а коли поні приховани церков Української Автокефальної Православної Церкви заспівали молитву „Отче, наш", дідусі і бабусі заплакали... Плакали кожен за своїм — одні згадали свою гірку долю, яка склалася так, що тепер на старість радий шматочку хліба з чужих рук. Інші оплакували свою немічність, яка не дає змоги піти до церкви і почути слово Боже рідною мовою.

Не тільки роки зробили цих людей слабими. Адже це вони, сьогоднішні найстаріші пенсіонери, пережили війни на Україні — голодомори. Це вони в період „активного будівництва соціялізму" працювали цілісінький світлий день в колгоспі за 100 грамів хліба. Працювали, не покладаючи рук, з надією, що хоч на старість совєтська влада оцінить їхню відданість колгоспному ладові і буде опікуватись ними. Але як похвалилась мені одна 85-річна жіночка: „Я, дитино, після виходу на пенсію протягом багатьох років отримувала колгоспну пенсію в розмірі 12 карбованців на місяць". Отаку дяку мали чесні трударі в країні „розвинутого" соціялізму.

І сьогоднішні пенсіонери також ледь-ледь зводять кінці з кінцями, а ті, які доживають віку самотніми, зовсім збідніли. Це їх часто можна тепер побачити у переходах, на цвинтарях, біля церков з простягнутою рукою. То найпекучіший біль для людського серця — просити милостиню.

Саме таких людей і взяло під своє милосердне крило Всеукраїнське Православне Братство святого апостола Андрія Первозванного. Братство, як і Українська Автокефальна Православна Церква, сьогодні само потребує допомоги, бо лише відроджується і спинається на ноги. Але з ласки Божої древнє і самобутнє Православне Братство України не залишилось одиноким в цей нелегкий період. Для його духовної і матеріяльної підтримки у ЗСА утворилась філія — Православне Товариство святого апостола Андрія Первозванного. Про це під час благодійної акції повідомила присутніх координаційний референт Православного Товариства в Америці, заступник голови Всеукраїнського Православного Братства святого апостола Андрія Первозванного княгиня Ярина Тимошенко.

Пенсіонери до сліз розчулились, коли довідались, що обід, яким їх пригостили, влаштовано на пожертви членів американського Православного Товариства св. Апостола Андрія Первозванного. Вони попросили священика УАПЦ отця Мифодія, який благословив цю благодійну акцію, піднести молитви до Бога за здоров'я і многії літа членів американського Православного Товариства, які не забувають про своїх братів і сестер на обездоленій Україні.

Не можна було без хвилювання і сліз дивитись, як тремтячими руками підносили до своїх губ і цілували старі люди іконки Ісуса Христа і Божої Матері. Образки, як своєрідне благословення на кращу долю, передав пенсіонерам Києва фундатор американського видавництва „Воскресіння" пан Воронин.

З благоволінням і почуттям великої подяки притискали до своїх грудей іконки бабусі і дідусі. Для декого з них то був перший образ, до якого вони молились відкрито і без остраху. Бо хто, як не вони, найстарші ветерани праці, зазнав на собі наруги з боку радянського войовничого атеїзму.

І слава Богу, що зазвучали молитви в храмах УАПЦ, які підносяться до Бога насамперед за українських дітей і людей хворих, убогих і старих. Бо саме їм довелось найтяжче розплачуватись за гріхи імперського центру. Діти і старі люди виявились найбільш вразливими до чорнобильської радіяції, найбільш боляче вдарила по них і економічна криза, яка на Україні з кожним днем поглиблюється. Обкрадені люди і духовно. Бо ще й донині прихильники УАПЦ оббивають пороги установ радянської влади, просячи повернути церкві її власність. Й досі не має свого приміщення Всеукраїнське Православне Братство святого апостола Андрія Первозванного Української Автокефальної Православної Церкви. А люди тягнуться до благодатного Православного Братства, бо знаходять тут душевний спокій, увагу і співчуття.

„Блаженні милостиві, бо вони помилувані будуть" Помилувані за правду, чесноти і щедрість серця.

Лідія Протас,
редактор Українського радіо

Пожертви можна надсилати на адресу: St. Andrew's Fund, 1023 Yorkshire DR; Los Aletos, Calif. 94024.

„Вечір..."

(Закінчення зі стор. 2)

ками нашої рідної культури вже тоді, коли теперішні великі західні народи ще далеко були від того..."

Тепер, після прочитання цієї простенької п'єси, я збагнув, що робило Августина Волошина великим політиком. Він вірив в людину, у здатність її душі очищуватися і прояснюватися, вірив, що основа найбільшого людського щастя — в нас самих.

І ще одна думка. Сьогодні, коли в Закарпатті антиукраїнські сили пробують, як і в 30-ті роки, спекулювати на „мовній" проблемі, ця п'єса Августина Волошина є неспростовним свідченням, що жива народна мова в краї — це мова українська. Вона невмируща, бо справді солодка. Саме тому Президент Карпатської України так звертався: „Солодкий мій народе..."

ШАНОВНІ ЖЕРТВОДАВЦІ І ДОБРОДІЇ ЗУАДК!

З нагоди світлого празника Різдва Христового, Екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК), засилає вам і вашим родинам сердечні побажання і дружній привіт. Рівночасно ми хочемо висловити усім нашу щиру подяку за довір'я, підтримку і благородні пожертви на допомогові цілі ЗУДАК. Про засяг і форми цих допомогових акцій ми постійно інформуємо українську громаду за посередництвом нашої преси.

А потреби є великі й нагальні: допомога українським школам та інтернатам для сиріт і старців, хворим зараженим радіоактивністю під час чорнобильської катастрофи, інвалідам та немічним колишнім в'язням концтаборів, голодуючим і тисячам наших братів і сестер, залишених на поталу нелюдських терпінь і страждань, розсіяних по різних країнах і континентах.

В сучасному періоді, коли наші патріоти в Україні змагають до створення і розбудови власної незалежної української держави, ЗУАДК докладає багато уваги і зусиль, щоб допомогти їм здійснити ці священні ідеали нашого віками поневоленого народу. Ми допомагаємо усіми доступними нам заходами, щоб Україна стала незалежною і засіла „в народів вольних колі".

Ось чому ми, українська патріотична громадо, апелюємо до ваших благородних сердець і сумління у цьому різдвяному періоді і просимо: допоможіть своїм однокровним землякам, своїм ближнім, бо на цю допомогу вони з болем серця чекають. Допомога їм повинна бути змістом наших цьогорічних різдвяних святкувань. В такому дусі ми вітаємо вас нашим прабатьківським привітом:

Христос родився!
Славім Його!

Екзекутива ЗУАДК

Екзекутива ЗУАДК

Українці...

(Закінчення зі стор. 1)

ливим завданням є створення інформаційного банку про українських промисловців та ремісників у Польщі, про профіль їхньої промислової діяльности, продуктивних можливостей та потреб, про перспективність співпраці з фірмами Заходу та України.

Розселення українців по цілій Польщі у результаті горезвісної акції „Вісла" сприяє створенню власної сітки крамниць та магазинів. Також існує нагальна потреба в аналізі помилок, допущених урядами Польщі, у галузях економіки, правної та митної політики за останнє десятиліття. Висновки, зроблені на основі цього дослідження, допоможуть уникнути повторення цих помилок Україною. Для реалізації всіх цих планів необхідна співпраця з українськими організаціями та окремими фахівцями як в Україні, так і на Заході. Створення спільних підприємств, які пов'яжуть країни Заходу, середньої Европи та Україну, повинні принести вагому взаємовигоду.

— Нашим читачам було б цікаво дізнатися про конкретні задуми, пов'язані з поширенням української культури в Польщі.

— В найближчому майбутньому, бо вже 22-го грудня, у великій залі Варшавської національної філармонії відбудеться добродійний концерт української камерної та релігійної музики Дмитра Бортнянського. Цей концерт матиме дві цілі — на завершення п'ятої трагічної річниці чорнобильської катастрофи вшанувати пам'ять її жертв та пригадати про потребу постійної допомоги потерпілим. Крім того, представити польському слухачеві творчість геніяльного українського композитора Д. Бортнянського, зокрема її маловідому сторону — камерну музику. Впродовж сотень років Бортнянського видавали за російського композитора, мимо того, що він був українцем і, живучи в Росії, ціле життя підтримував тісні зв'язки з батьківщиною. Бортнянського я назвав би українським Моцартом, і тому нам так залежить на донесенні до польської публіки таких його шедеврів як „Аве Марія", „Ін Конвертендо" чи Концертної симфонії.

— Хто братиме участь у виконанні цих творів?

— Нам вдалося заангажувати до участі у концерті видатних польських виконавців — камерну оркестру „Concerto Avenna", лавреата багатьох міжнародних конкурсів, професора Варшавської музичної академії та музичних університетів Австрії та Швайцарії, клявесиніста Владислава Клосевича та солістів Великого варшавського оперного театру. Склад виконавців є настільки добрим, що польська телевізія проявила зацікавлення у переданні концерту.

Дохід з концерту буде призначений на допомогу дітям, потерпілим від чорнобильської катастрофи і направлений безпосередньо до лікувальних закладів в Україні у вигляді медикаментів чи медичного обладнання, а також на підтримку літніх таборів у Польщі, куди приїздять на відпочинок групи дітей, переселених із заражених радіяцією зон України.

В наших планах передбачається запис концерту на авдіо- та відеострічку, що уможливило б показ концерту в українській телевізії, а відеокасети донесли б цю подію нашій діяспорі.

Та для уможливлення цього концерту потрібні фонди, на які фундація покищо не спроможна. Тому звертаємося до всіх людей доброї волі фінансово підтримати цю благородну акцію. Взамін фундація пропонує на бажання спонзорів поміщення їхніх реклямних оголошень у програмках, плакатах, на авдіо- та відеокасетах. Імена всіх жертводавців будуть подані в програмі концерту, а в газеті „Наше Слово" буде висловлена їм подяка.

Рівночасно хочу додати, що відбудеться „круглий стіл" між екологічними комітетами та Партіями зелених України та Польщі. Темою зустрічі буде проблема забруднення середовища радіяцією в наслідок катастрофи та пошуки методів запобігання подібним випадкам у майбутньому. Запрошуємо всіх зацікавлених взяти участь в „круглому столі".

Закликаємо окремих осіб та усі комітети, фірми, фундації з цілого світу взяти участь у нашій доброчинній акції. Пожертви можна присилати чеками, виставивши на: Фундація Української Культури „Концерт дітям Чорнобиля", 00-718 Warszawa, ul. Czerniakowska 73/79; Warszawski Bank Zachodni. S.A. 469995-840-132. Для безпосереднього контакту з Управою фундації слід телефонувати до Варшави на число 41-23-51, число факсу 21-37-50.

—Бажаємо великого успіху у Вашій благородній справі і чекаємо вісток про вже недалекий концерт.

УРЯД ІТАЛІЇ повідомив, що на цьому тижні до Риму приїде президент Росії Борис Єльцин. Спостерігачі не виключають можливости його зустрічі з Архиєпископом Римо-Католицької Церкви Папою Іваном Павлом II.

„Дейлі Нюз"...

(Закінчення зі стор. 1)

пору важливішої речі, як атомова демілітаризація і демократизація колишньої московської імперії.

Автор думає, що агонія конаючого Совєтського Союзу може мати великий вплив на життя і безпеку американських поколінь більше, як будь-яка інша подія. У Вашингтоні, на жаль, реагували на створення „коммонвелту" незалежних держав і розпад СССР дуже повільно, а решта країни захоплювалась процесом Віллі Смита, якого обвинувачували за знасилування жінки на посілості Кеннеді на Фльориді.

Після невдалого перевороту в Москві Україна, — пише далі автор статті, — проголосила свою незалежність, але Білий Дім не використав цієї нагоди і не визнав зараз права на самостійність українського народу, що могло причинитись до цілковито іншого укладу сил. Державний департамент, тоді й до певної міри тепер, не має відваги сказати правду світові про розпад останньої в світі імперії. Всі, без виїмку, навіть одещина і „сумнівне" Донецьке проголосували величезною більшістю за незалежність, але цього факту не визнали належно на Заході. Не визнав його також колишній генеральний секретар Комуністичної партії Міхаїл Горбачов, який в загальному опиті отримав тільки чотири відсотки підтримки у своїх громадян. „Це мало стати для нас сигналом для залишення гри з Горбачовим і визнання нової дійсности. Нові республіки визнали все: пошанування людських прав, демократичну форму правління, перехід на систему вільного ринку, вільну торгівлю, зберігання теперішніх кордонів, співпрацю між собою, дотримання усіх раніших договорів, але на Заході, включно з Вашінгтоном, панувала мовчанка, — каже автор і додає, що тепер є передвиборчий час, у якому панує атмосфера нерішучости. Але ті, які не спроможні оцінити нову ситуацію, або бояться це зробити, повинні зрезигнувати з провідних постів, — каже дуже рішучо Ч. Кравтгаммер.

РАДІОПЕРЕДАЧА ПРО РІЗДВО

Вілкс-Беррі, Па. — На Святвечір, у вівторок, 24-го грудня, від год. 2-ої по полудні на хвилях радіостанції WNAK 730 AM в Нентіковк, Па., звучатиме спеціяльна одногодинна програма українського Різдва. Станція користується популярністю широкого кола слухачів. Програму провадитиме її постановник та режисер, д-р Володимир Карпинич, професор мови та літератури у Вилкс університеті. Вищеназвана радіопередача включатиме розповіді про українські різдвяні звичаї та традиції, поруч з якими звучатимуть різдвяні колядки у виконанні різних хорів. Спеціяльне місце в передачі буде присвячене темі відзначення суверенности та незалежности України. Проведення п'ятої щорічної спеціяльної одногодинної різдвяної радіопрограми стало можливим завдяки сприянню Української Літературної Асоціяції міста Вілкс-Беррі, Па.

Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів

зі смутком повідомляє членів і громаду, що у четвер, 12-го грудня 1991 р. в Голливуді, Каліфорнія відійшов на 87-му році життя у вічність

бл. п. д-р

Іван Бялоскурський

колишній голова і член Управи ОУВЛікарів.

ПАНАХИДА — вівторок, 17-го грудня 1991 р. о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні Музика в Чикаґо, Ілл.

ПОХОРОН в середу, 18-го грудня на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Дружині Ірині і родині складаємо щирі співчуття і вислови глибокого жалю.

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 16-го грудня 1991 р. в Клівленді, Огайо упокоївся в Бозі на 86-му році життя наш найдорожчий

МУЖ І БАТЬКО

бл. п.

Володимир Паньків

народжений в Дрогобичі, Зах. Україна.

ПОХОРОН відбувся з церкви Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо, а тлінні останки покійного зложено на парафіяльному кладовищі.

Покійний залишив у глибокому смутку:

дружину — ЮЛІЮ
синів — АНДРІЯ та РОМАНА
родину в Україні

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Колишні в'язні Берези Картузької

з сумом повідомляють, що у вівторок, 19-го листопада 1991 р. помер в Мюнхені, Німеччина колишній в'язень Берези Картузької

професор

ВОЛОДИМИР ЯНІВ

ПОЕТ, ВЧЕНИЙ ПСИХОЛОГ І СОЦІОЛОГ

ПОХОВАНИЙ на цвинтарі в Сарселі, Франція.

Повідомляємо колишніх в'язнів, що в сороковий день буде відслужена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ з ПАНАХИДОЮ

в католицькій церкві Входу в Храм Пресвятої Богородиці в Норт Порті, Фльорида.

Колишні в'язні Берези Картузької:

БОГДАН ДЕЙЧАКІВСЬКИЙ
ВОЛОДИМИР МАКАР
РОМАН ІВАНИЦЬКИЙ

Прошу колишніх в'язнів писати на адресу:
Roman Iwanycky, 12017 Corisica Ln, Warm Mineral Spring, Fl. 34287

В НЕДІЛЮ, 15-ГО ГРУДНЯ, відбулась перша дискусія-панель кандидатів на президента від Демократичної партії, у якій взяли участь (за азбукою): Джеррі Бравн, Роберт Керрі, Билл Клінтон, Пол Цонгас, Даглес Вайлдер і Том Гаркін. Модератором панелю був коментатор і керівник програми міжнародних новинок на телевізії Том Брокав. Програма заторкувала цілий ряд проблем, починаючи від економіки ЗСА, проєкту медичного забезпечення, співпраці Америки з Японією, ситуації на просторі колишнього СССР, створення Співдружности Незалежних Держав тощо. Очевидно, головним прицілом критики була теперішня Адміністрація президента Джорджа Буша і двi інші республіканські кандидати на президента, принаймні у передвиборах в Ню Гемпшир, Дейвид Дюк і Патрик Б'юкенен.

Інститут „Просвіта" відновив спортову активність

Національне відродження в Україні, в тому числі і спорті, позитивно впливає теж на організоване життя українців в діяспорі. Одним з прикладів цього є відновлення спортової активности української молоді при Інституті „Просвіта" в „столиці" українців Канади Вінніпегу. У минулому, поруч інших ділянок культурного життя, при Інституті „Просвіта" процвітала теж спортова діяльність. Зокрема пригадуються роки, коли дружина копаного м'яча Інституту домінувала в найвищій клясі цього спорту в провінції Манітоба. Згодом наступив упадок спортової діяльности, а в 1987 році дружина копаного м'яча зовсім припинила свою активність. Бурхливі події в Україні, зокрема, тісні контакти УСЦАК із спортовими організаціями в Україні, поїздки збірних УСЦАК в Україну в червні ц. р., значно підсилили ентузіязм нашої молоді до спорту, що зачепило і українську вінніпезьку молодь. Використавши упадок клюбу копаного м'яча „Британія Лайонс", спортові активісти при Інституті „Просвіта" викупили право цього клюбу і розпочали виступи своєї дружини від III дивізії в „Манітоба Сакер Асосіейшен".

До складу відновленої дружини, що має офіційну назву „ІПАК — Україна", ввійшли в більшості новоприбулі футболісти з України і Польщі. Згідно з вислідами лігових змагань „ІПАК—Україна" виборола собі можливість авансувати в наступному сезоні до вищої, II дивізії. У складі дружини змагаються у великій більшості молоді футболісти, яких тренує Мирослав Бенько, який дуже радо перейшов до своїх з клюбу „Польонія". Капітаном дружини є Петро Карчут, він теж воротар. З колишнього складу дружини на позиції середнього помічника успішно виступає 32-річний Тарас Малужинський. Президент Інституту „Просвіта" Петро Манастирський, що в найбільшій мірі причинився до відновлення спортової діяльности при цій заслуженій для місцевої громади організації, гордий з дотеперішніх осягів своєї дружини копаного м'яча, яка причиниться до гідного відзначення 75-річного ювилею, що його в цьому році святкує „Просвіта" у Вінніпегу.

Є надії, що невдовзі активізуються при ІПАК теж інші ділянки спорту: відбиванка, гокей, теніс. Українські спортовці у Вінніпегу можуть дати добрий почин до створення Делегатури — УСЦАК в західніх провінціях Канади.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Молодші юнаки УСВТ „Ч. Січ" розпочали сезон

Молодші юнаки УСВТ „Ч. Січ" (16 років і нижче) є третьою активною дружиною дорости Т-ва, що розпочала свій офіційний сезон. Як і молодших футболістів, які змагаються в дружинах 12 років і нижче та дев'ять і нижче, молодших юнаків тренує відомий фахівець Ігор Чупенко, довголітній головний інструктор футболу у Спортовій Школі „Ч. Січі" (він же технічний директор), починаючи від 1979 року, коли приїхав з України з Дніпропетровська, де працював професійно тренером клюбу „Дніпро". Свою працю з „Січовою" спортовою молоддю цей заслужений тренер проводить майже протягом цілого року. Згідно з програмою УСВТ „Ч. Січ" вишкіл юнацтва започатковується наприкінці липня, чотири тижні у власній Спортовій Школі, після цього продовжується в осінніх місяцях на відкритих площах, зимою в закритій спортовій залі і весною до червня знову на відкритих площах. З приємністю треба відзначити ентузіязм „Січового" юнацтва і їх батьків, що по справжньому дбають про своїх дітей, щоб вони росли в рідній атмосфері та кріпилися духово й фізично. При цьому ця молодь прилучується гідно репрезентувати українське ім'я між різними національностями.

Свій перший виступ молодші юнаки розпочали турніром, що тривав два дні на відкритій площі — 28 і 30 листопада. У перших змаганнях „Січовики" здобули перемогу з клюбом „Джерзі Гілс" вислідом 3:2. У чергових трьох змаганнях ремісували 3:3 з клюбом Нашо налс та зазнали поразок з клюбами Бейон і Вайкофф ідентичними вислідами 2:3. Беручи до уваги, що у складах суперників виступають однолітки, усі 16-річні, в той час як в нашій дружині більшість 13—14-річні, ці висліди треба уважати за успішні. Голі для „Ч. Січі" здобули: Ярошевський — 6, Коремба і Лі — по 2.

У складі дружини виступили: Б. Гарасим, Д. Колодій, М. Малічишин, М. Мандзій, М. Макена, Н. Нівес, А. Нинка, Р. Вислоцький, М. Торнабл, Лі, А. Панас. Провідник Олег Колодій, заступник В. Малічишин.

У неділю, 15-го грудня, ця дружина розпічне свій зимовий сезон в закритій залі, в турнірі, що його в зимових місяцях проводить Савд Орандж „Кугарс". Суперниками наших футболістів будуть такі клюби: Юніон СК, „Кугарс Динамо", В. О. „Торнейдос", Росел Парк СК, Юніон „Ленцерс", Кенінворт СК і Вейн СК.

Змагання пройдуть 15 грудня, год. 6-ій п. п., 22-го грудня — 5:15 п. п., 5-го січня 1992, год. 4:30., 12-го січня — 4:30 п. п., 19-го січня, 5:15 п. п., 26-го січня — 5:15 п. п., 1-го лютого, 5:15 п. п., „Плей офф" пройде в днях 8-го і 22-го лютого 9992.

Вийшло з друку нове число журналу „Наш Спорт"

Вже вийшло з друку нове, пропам'ятне число журналу „Наш Спорт", яке цим разом є присвячене поїздці збірних УСЦАК в Україну. Про цю історичну поїздку діляться пережитим, вислідами, цікавими епізодами учасники, тренери і провідники, як теж члени Проводу УСЦАК. Усі матеріяли ілюстровані оригінальними фотознимками. Очевидно на сторінках цього двомовного спортового журналу поміщено і багато іншого матеріялу про український спорт в діяспорі і Україні.

Декілька сотень чисел „Нашого Спорту" передано в Україну, значну кількість вислано передплатникам. Ще залишилася обмежена кількість з цього накладу. Бажаючі можуть замовити собі це унікальне число, висилаючи 4 долари на вказану адресу, що покриває теж почтову оплату пересилки: „Our Sport", 680 Sanford Ave., Newark, N. J. o7106

(от)

СК СУМ „Крилаті" Йонкерс — „Арантес" СК):)

В чергових змаганнях за чемпіонат 1 дивізії „Істерн Дистрикт Лізі Ню Йорк", що відбулися в неділю, 1-го грудня, „Крилаті" закінчили „сухим" ремісом — 0:0. В звітовій зустрічі наша дружина мала легку перевагу, завдяки якій Беньо здобув гол, на жаль, суддя знайшов неоправдану причину його не признати.

Після цього обидві дружини створили по декілька критичних моментів під воротами суперників, одначе воротарі і оборонці зуміли втримати цей „сухий" вислід до кінцевого свистка судді змагань. У складі „Крилатих" в цих змаганнях виступали: А. Глушко, П. Глушко, С. Щур, Т. Щур, С. Ковальчук, А. Мицак, Н. Скірка, Н. Беньо, Л. Цьоба, С. Марищин, М. Глінка, Провідник М. Коцур.

Т. Щ.

Відео з поїздки збірних УСЦАК в Україну

Ще залишилося мале число документальної стрічки-відео з поїздки збірних УСЦАК в Україну. Учасники тієї поїздки і усі зацікавлені симпатики спорту тією поїздкою можуть ще замовити собі двогодинну касету, побачити на ній Львів, Івано-Франківське, Тернопіль, Дрогобич і багато інших міст, де пройшли ці історичні зустрічі наших спортовців. Кошт касетки виносить в ЗСА 25 дол. і три доляри на покриття кошту пересилки. В Канаді 28 канадських долярів і 4 дол. кошт пересилки. Висилати треба на адресу: USCAK 680 Sanford Ave., Newark, N. J. 07106.